

Lausunto

10.01.2022

VN/7791/2021

Asia: VN/7791/2021

Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi tilastokeskuksesta annetun lain ja tilastolain muuttamisesta

Lausunnonantajan lausunto

1. Onko Tilastokeskukselle hallituksen esityksessä kirjattu uusi tehtävä selkeästi kuvattu?

Tilastokeskuslakiin ehdotetaan uutta pykälää 2 a § ja 2 b §, jonka mukaan tilastokeskuksen uudeksi tehtäväksi tulisi tutkija- ja aineistopalvelun ylläpito sekä kehittäminen. Tutkija- ja aineistopalvelun tarkoituksena on kehittää ja parantaa tilastokeskuksen tilastointitarkoitukseen keräämien aineistojen jakelua tutkimus- ja selvityskäyttöön ja tietoaineistojen vastaanottamista muilta rekisterinpitäjiltä yhdisteltäviksi tilastokeskuksen aineistoihin sekä vahvistaa näiden tavoitteiden toteuttamiseen liittyviä palveluja. Lisäksi ehdotetaan tilastokeskuksen tiedonsaantioikeuksien laajentamista tilastointitarkoituksiin koskien maksu- ja velkatietoja, varhaiskasvatuksen henkilötietoja sekä hyvinvointialueiden ja hyvinvointiyhtymien viranomaisilta saatavia tietoja, joita voidaan käyttää tai hyödyntää niin ikään tutkija- ja aineistopalvelussa. Esityksellä pyritään myös parantamaan eduskunnan tiedonsaantia.

Tarkastusvirasto pitää kaikkia edellä mainittuja tilastokeskuksen tehtävien laajennusehdotuksia kannatettavina. Esitetyssä muodossaan tilastokeskuksen tutkija- ja aineistopalvelu edistää ja tukee sekä tutkijayhteisöjen että viranomaisten valmiuksia toteuttaa korkealaatuiseen ja kattavaan tilastoaineistoon ja hallinnon keräämään rekisteritietoon perustuvaa tutkimusta sekä arviointi- ja selvitystyötä, joka on relevanttia ja oikea-aikaista yhteiskunnallisen päätöksenteon kannalta. Tarkastusvirasto kiinnittää kuitenkin huomiota seuraavien säädöskohtien muotoiluun ja tulkintaan.

Hallituksen esityksellä on tarkoitus tilastolain 13 §:n mukaisesti edistää tilastointitarkoitukseen kerättyjen tietojen käyttöä tieteellisissä tutkimuksissa ja yhteiskuntaoloja koskevissa selvityksissä.

Pykälän 2 a 2. ja 4. momentissa määritellään tilastokeskuksen oikeudesta ja osin myös velvollisuudesta luovuttaa tutkija- ja aineistopalvelun kautta tietoja jo ennen kuin tilastokeskus on kyseisen tilaston tai aineiston julkaissut – esimerkiksi heti sen jälkeen, kun aineiston alkuperäinen omistaja on tiedot julkaissut.

Tarkastusvirasto pitää toimintatapaa kannatettavana. Toimintatapa kuitenkin edellyttää sen varmistamista, että tutkija – ja aineistopalvelu saa aina aineistojen omistajilta ajantasaiset julkaisutiedot, joiden jälkeen aineisto on mahdollista luovuttaa aineiston tarvitsijalle. Tämä on tärkeää myös siksi, että aineistopyyntö voi kohdistua aineistoon tai sen osaan, jota aineiston alkuperäisen omistajan ei ole tarkoitus julkaista.

Tutkijapalvelun toimintaedellytysten vahvistaminen edellyttää myös tilastokeskuksen tiedonkeruuvaltuuksien laajentamista. Tilastokeskus saa nykyisin kerätä vain sellaisia tietoja, joita se tarvitsee tilastointitarkoitukseen, minkä johdosta pieni osa viranomaisen henkilörekistereistä jää siirtämättä tilastokeskukseen. Tällaisen rekisteritiedon tarvitsija joutuu hakemaan erillislupaa rekisteriä pitävältä toiselta viranomaiselta. Hallinnollisen taakan keventämiseksi tilastokeskukselle ehdotetaan lain 2 a §:n 3. momentissa oikeutta ottaa vastaan, käsitellä, koostaa, säilyttää, tarjota ja luovuttaa tutkimuskäyttöön myös sellaisia aineistoja, joita se ei hyödynnä tilastoinnissa eikä käytä tilastotuotannossa.

Tarkastusvirasto pitää tilastokeskuksen tiedonkeruuvaltuuksien laajentamista tärkeänä.

2 §:n 3. momentin mukaan näiden tutkija- ja aineistopalvelun vastaanottamien ei-tilastointitarkoituksiin käytettävien tietojen luovutus edelleen tutkimus- ja selvityskäyttöön tapahtuisi jatkossakin aineiston omistajan tai rekisterinpitäjän päätöksellä nykyisen käytännön mukaisesti. Toisaalta lain 2 b §:n 4. momentissa määritellään tilastokeskuksen oikeudesta päättää tietojen luovuttamisesta ja käyttöoikeuden antamisesta valmisaineistoihin, jotka on muodostettu tilastointitarkoitukseen kerätyistä tiedoista tai muun rekisterinpitäjän päätöksellä tutkimuskäyttöä varten saaduista tiedoista. Tässä kohdassa jää epäselväksi, viitataan muun rekisterinpitäjän päätöksellä tutkimuskäytöstä 2 a §:n 3. momentissa tarkoitettuun erilliseen tiedon käyttäjälle myönnettävään yksilöityyn käyttölupaan, vai tarkoitetaan viittauksella sitä, että tilastokeskus sopisi muun rekisterinpitäjän erikseen valmisaineistojen muodostamisesta ja tilastokeskus voisi myöntää näihin käyttölupia ilman rekisterinpitäjän yksilöityjä lupia.

Tarkastusvirasto ehdottaa, että tätä asiaa tulisi vielä esityksessä selventää. Lisäksi 2 b §:n 4. momentissa viitataan ainoastaan aineistojen tutkimuskäyttöön eikä laajemmin muuhunkin selvityskäyttöön. On hyvä huomata, että osa tilastokeskuksen tutkimus- ja aineistopalvelua varten luovuttavista tahoista myöntää aineistoilleen käyttölupia vain tieteellistä tutkimusta varten. Mikäli hallituksen esityksen tarkoituksena on antaa tilastokeskukselle lupa koostaa valmisaineistoja myös tällaisia tietoja hyödyntäen ja antaa näihin käyttöoikeus myös yhteiskuntaoloja koskevien selvitysten

käyttöä varten, on tämä huomioitava aineistojen omistajien ja rekisterin pitäjien kanssa tehtävissä sopimuksissa.

Tilastokeskuslain pykälän 2 a §:n 1. momentissa on informatiivinen viittaus sosiaali- ja terveystietojen tutkimus- ja tilastokäyttöön luovuttamista koskevaan lakiin sosiaali- ja terveystietojen toissijaisesta käytöstä, ns. toisiolakiin (552/2019). Säädoskohtaisissa perusteluissa todetaan, että viittauksen tarkoituksena on selkeyttää rinnakkaisten etäkäyttöjärjestelmien välistä työnjakoa ja estää tilastokeskuksen tutkija- ja aineistopalvelun kuormittuminen. Edelleen kerrotaan, että toisiolaki määrittelee Findatassa käsiteltävät tiedot ja tiedonantovelvolliset. Toisiolain ulkopuolelle rajataan kehittämis- ja innovaatio toiminta, kun taas se sisältyy monitieteisen perustutkimuksen, soveltavan tutkimuksen ja yksityisin varoin rahoitetun tutkimuksen ohella tilastokeskuksen tutkija- ja aineistopalvelun piiriin. Palvelu ei kuitenkaan ole tarkoitettu aineistojen kaupallisiin käyttötarkoituksiin. Toisiolain mukaiset tietopyynnöt kohdistuvat henkilötiedoista muodostettuihin aggregoituihin tilastoaineistoihin, ja Findatan ylläpitämä Kapseli-etäkäyttöympäristö on toiminnaltaan samankaltainen kuin tilastokeskuksen FIONA-etäkäyttöjärjestelmä, joka tarjoaa tutkimuskäyttöön suunnitellun etäkäyttöalustan muille kuin Findatassa käsiteltäville henkilötiedoille ja muille tiedoille.

Tarkastusvirasto katsoo, että tilastokeskuksen ja Findatan työnjaon kuvausta tulisi vielä tarkentaa esitysluonnoksessa mahdollisesti käytännön esimerkein, jota esitystapaa on ansiokkaasti käytetty muualla esitysluonnoksessa. Tiedon käyttäjän näkökulmasta voi syntyä epäselvyyttä siitä, missä tilanteissa sovellettaisiin toisiolakia ja mikä kuuluisi tilastokeskuksen tutkijapalvelujen ja FIONA-etäkäyttöjärjestelmän piiriin.

2. Miten arvioitte valtioneuvoston etusijaa käyttöluupahakemusten käsittelyssä suhteessa alaiseen hallinnon viranomaisiin?

Tieteellinen tutkimus ymmärretään esityksessä laajasti siten, että se tarkoittaa myös viranomaisten tekemiä selvityksiä ja tutkimuksia. Tilastolakiin ehdotetaan myös eräitä teknisluonteisia korjauksia, jotka lisäävät edellytyksiä tilastokeskuksen keräämien tietojen välittämiseen tutkija- ja viranomaisyhteisölle. Tutkijapalvelu on tähänkin asti muodostanut yksilöaineistoja, joilla on tehty esimerkiksi työvoimapolitiittisten toimenpiteiden vaikuttavuusarviointeja lainsäädäntöuudistuksista ja poliittisista kokeiluista. Pitkät aikasarjat mahdollistavat erilaisten ajallisten vertailuasetelmien rakentamisen ja määräajoin päivittyvät aineistot ovat hyödyllisiä seurantatutkimuksissa ja mallintamissa. Nopeasti saatavilla oleville hallinnollisille rekistereille on suuri kysyntä yhteiskunnassa, minkä vuoksi on tärkeää varmistaa tutkija- ja viranomaisyhteisön muiden tiedontarvitsijoiden mahdollisimman tasapuolinen kohtelu.

Tarkastusvirasto yhtyy käsitykseen siitä, että kaikilla tutkimusta ja siihen tässä esityksessä rinnastettavaa toimintaa harjoittavilla on oikeus tasapuoliseen kohteluun ja yhtäläinen pääsy tilastoaineistoihin siitäkkin huolimatta, että on myös perusteita ensisijaisille tiedon luovutustarpeille.

Tilastokeskuslakiin ehdotetaan muutosta, jonka mukaan tiedonhallintalain, tietosuoja-asetuksen ja EU:n tilastoasetuksen säädösten estämättä valtioneuvoston tai sen ministeriön kiireelliseksi ilmoittama käyttölupahakemus on asetettava etusijalle valtioneuvoston alaisen hallinnon viranomaisten käyttölupahakemuksiin nähden ja toteutettava ilman aiheetonta viivytystä, jollaiseksi ei katsota tilaston julkaisemattomuutta. Poikkeusta tasapuolisesta kohtelusta luonnehditaan esityksessä vähäiseksi, koska valtioneuvostossa ja sen ministeriöissä tiedontarvitsijoiden joukko on varsin rajattu ja he maksavat palvelusta saman hinnan kuin muutkin tiedontarvitsijat. Esityksen mukaan käyttölupahakemusten käsittelyn etusija on tarkoitus rajoittaa VN TEAS-hankkeisiin ja selvityksiin ja on perusteltu myös kiireellisten finansi-, elinkeino- ja talouspoliittisten hankkeiden ajankohtaisiin tietoaineistotarpeisiin vastaamiseksi VM:ssä ja TEM:ssä. Tarkoitus ei ole myöskään antaa valtioneuvostolle ja sen ministeriöille etuoikeutta tilastotuotannon toimeksiantoihin. Esityksellä pyritään parantamaan eduskunnan tiedonsaantia ja eduskunnan oikeutta saada pyytämänsä tiedot tulkitaan ehdottomaksi. Saman katsotaan koskevan myös eduskunnan tietopalvelun tietopyyntöjä. Esityksen mukaan eduskunnan ja sen valiokuntien ajankohtaisiin tietoaineistotarpeisiin vastaamista on tarpeen tehostaa. Esityksessä todetaan, että etusija ei vaikuta eduskunnan eikä sen yhteydessä toimivien virastojen (Kela, Suomen Pankki ja VTV) tiedonsaantioikeuksiin tilastokeskuksesta, vaikka etusija saattaa toisinaan hidastaa muun viranomaisyhteisön käyttölupahakemusten käsittelyä.

Eduskunnan yhteydessä toimivana virastona tarkastusviraston tarkastustoiminta asemoituu lähelle esityksessä kuvattujen käyttölupahakemusten käsittelyn etusijaisia käyttötarkoituksia. Tarkastusviraston tehtävänä on tarkastaa valtion taloudenhoidon laillisuutta ja tarkoituksenmukaisuutta sekä valtion talousarvion noudattamista. Eduskunta on valtionhallinnon ohella pääasiallinen tarkastusviraston tuottaman tiedon hyödyntäjä. Tästä syystä tarkastustiedon tulee olla ajantasaista ja oikea-aikaista. Tehtävästä johtuen tarkastusviraston tarkastusoikeus ulottuu koko valtionhallintoon, valtion määräysvallassa oleviin yhtiöihin sekä hyvinvointialueisiin valtiolta saadun rahoituksen osalta. Tarkastusvirastoa koskevan lain (676/2000) 4 §:n mukaan tarkastusvirastolla on oikeus saada viranomaisilta ja muilta tahoilta, joihin virastolla on tarkastusoikeus, viipymättä ne asiakirjat, selvitykset ja muut tiedot, jotka ovat tarpeen tarkastusvirastolle säädetyn tehtävän hoitamiseksi. Tarkastusviraston aineisto- ja tietopyynnöt tilastokeskukselle voivat kohdistua erilaisiin valmisaineistoihin sekä räätälöitäviin aineistoihin, joissakin tapauksissa, etenkin sosiaaliturvaetuuksiin liittyvissä tarkastuksissa ja finanssipolitiikan valvonnassa, virasto käyttää myös mikrosimulointimallia. Tyypillisesti viraston tarkastuksissa käytetään tilastokeskuksen keräämää ja kokoamaa tietoa erilaisiin tilastoanalyysiin ja vaikutusarviointeihin, joilla todennetaan valtion hallinnon toimintojen tuloksellisuutta, taloudellisuutta ja tehokkuutta tai arvioidaan lainsäädännön tai hallinnon toimenpiteiden taloudellisia ja muita yhteiskunnallisia vaikutuksia. Edellä mainituin perusteluin tarkastusvirasto pitää tärkeänä sitä, että esityksessä kuvatut tavoitteet toteutuvat ja että etusijaan liittyvät menettelyt eivät aiheuta kohtuutonta haittaa muille tiedontarvitsijoille.

Tarkastusvirasto kiinnittää huomiota siihen, että esityksen mukaan kiireelliseksi luokiteltavia aineistojen käyttölupahakemuksia arvioidaan tulevan vähän, koska tällaisen käyttölupahakemuksen voisi esittää vain valtioneuvosto tai ministeriö. Rajauksella pyritään varmistamaan tutkija- ja aineistopalvelun palvelukyky ja välttämään sen kapasiteettiongelmat. Esitystä voisi täydentää tiedolla siitä, kuinka suuri osuus käyttölupahakemuksista on ollut tällaisia kiireelliseksi luokiteltavia

esimerkiksi vuodesta 2014 lähtien, jolloin VN TEAS -rahoitusmuoto otettiin käyttöön. Koska ministeriöillä ei ole omia tutkimusyksiköitä, VN TEAS-hankkeita ja myös eräiden eduskunnan valiokuntien (tarkastusvaliokunnan ja tulevaisuusvaliokunnan) tutkimuksia toteutetaan yleensä yliopistojen, tutkimuslaitosten ja ministeriöiden alaisten viranomaisten yhteishankkeina. Esitys ei ota kantaa siihen, sovelletaanko etusijakäytäntöä myös vastaaviin yhteishankkeisiin, jotka katsotaan kiireellisiksi. Esityksessä ei myöskään määritellä kriteerejä käyttöluvan kiireellisyydelle, vaan todetaan yleisesti, että kiireellinen käyttöluvahakemus liittyy ennakoimattomaan tai odottamattomaan tiedontarpeeseen. Kiireellisyyden harkinta jätetään valtioneuvostolle ja sen ministeriöille.

Esityksessä todetaan, että tutkija- ja aineistopalvelun räätälöityjen aineistopyyntöjen käyttöluvahakemusten käsittely on käytössä olevien resurssien vuoksi ruuhkautunut ja tutkimustulosten saamiseen on voinut kulu kaikkiaan jopa yli kaksi vuotta. Tilanne on kuitenkin merkittävästi parantunut ja keväällä 2021 räätälöitävien tutkimusaineistopyyntöjen jono oli enää alle neljä kuukautta. Muiden tietopyyntöjen tutkijat ovat saaneet tietoja kahden kuukauden kuluessa. Esityksellä on tarkoitus mahdollistaa yksikkötason tutkimusaineistojen nykyistä ajantasaisempi luovuttaminen tutkimus- ja selvityskäyttöön. Tilastokeskus ei enää voisi vedota keskeneräiseen tilastotuotantoon tapauksissa, joissa aineiston alkuperäinen omistaja on jo tuottanut julkisesti saatavilla olevia tilastoaineistoja. Viitaten aiempiin tilastokeskuksen tutkijapalvelun resurssiongelmien tarkastusvirasto toteaa, että hallituksen esityksen mukaiset tilastokeskuksen uudet palvelutehtävät ja laajentuvat tiedonkeruuvalluudet edellyttävät riittävien resurssien varmistamista ja kohdentamista kyseisiin tehtäviin esityksen tavoitteiden toteutumiseksi.

3. Ovatko hallituksen esityksen ehdotusten tietosuojaa koskevat pykälät riittävän täsmällisiä?

Tarkastusvirastolla ei ole huomauttamista tietosuojaa koskeviin pykäliin.

4. Onko aineiston tietosuojaoikeudellinen käsittelyperuste riittävästi kuvattu?

Esityksessä selvennetään riittävästi EU:n tietosuojalainsäädännön ja kansallisen lainsäädännön edellytyksiä liittyen tilastokeskuksen ja muiden osapuolten asemaan ja tietosuojaoikeudellisia rooleihin rekisterinpitäjinä ja henkilötiedon käsittelijöinä. Esityksessä kuvataan myös tiedon käyttöön ja hallintaan liittyviä lainsäädännön vaatimuksia tasapuolisesta kohtelusta, avoimen datan periaatteista sekä tiedon käsittelystä ympäristössä, jossa tietoturvallisuus varmistetaan asianmukaisin hallinnollisin ja teknisin menettelyin. Tarkastusvirasto pitää kuvausta riittävänä.

5. Onko aineiston säilytystä koskeva tekstiosuus riittävän täsmällinen?

Esityksessä todetaan, että arkistolain ja tilastolain 10 a § mukaisesti Tilastokeskus päättää tutkija- ja aineistopalvelua varten saamiensa muiden rekisterinpitäjien tietojen säilyttämisestä. Arkistolaitos päättää tietojen säilyttämisestä pysyvästi. Tilastolain tarkoitus on myös edistää tilastointitarkoitukseen kerättyjen tietojen käyttöä tieteellisissä tutkimuksissa ja yhteiskuntaoloja koskevissa tilastollisissa selvityksissä, mikä on otettava huomioon tietojen säilytysajasta päätettäessä. Tilastointitarkoitukseen kerättävien tietojen käsittelyyn sovelletaan myös tietosuoja-asetusta, tietosuojalakia sekä julkisuuslakia.

Esityksessä kerrotaan myös periaatteet räätälöityjen tietoaineistojen säilytykselle. Kun tutkimus on suoritettu loppuun, yhdisteltyjen tutkimusaineistojen säilyttämiselle ei ole sen jälkeen säilytysperustetta, koska alkuperäiset tiedot säilytetään tilastoaineistoissa ja tutkimusaineistoa on

siten mahdollista muodostaa uudelleen. Silloin kun tutkimusaineistoon yhdistetään ulkopuolisen toimijan tietoja, tilastokeskus voi säilyttää aineiston niin kauan kuin rekisterinpitäjän ja tilastokeskuksen välisessä sopimuksessa sovitut toimenpiteet edellyttävät. Tarkastusvirasto pitää kuvausta riittävänä.

6. Onko tietojen käyttötarkoitus rajattu riittävän selkeästi?

Tietojen käyttötarkoitus on rajattu ja perusteltu selkeästi. Tutkimuskäytöllä tarkoitetaan EU:n tietosuoja-asetuksen (johdanto-osan 159. kappale) ja tilastolain 13 §:n mukaisesti tieteellisen tutkimuksen ohella myös yhteiskuntaoloja koskevia tilastollisia selvityksiä – rahoituslähteestä riippumatta. Tilastokeskuksen tutkija- ja aineistopalvelun ulkopuolella jäävät aineistojen käyttö kaupallisiin käyttötarkoituksiin sekä käyttö esimerkiksi tutkintaan, valvontaan tai hallinnolliseen päätöksentekoon.

7. Ovatko raaka-aineiston ja valmisaineiston käyttörajaukset riittävän selkeitä?

Esityksen mukaan tietoaineiston luovuttaminen perustuu aina käyttö lupaan, jonka saamiseksi hakijan on perustettava tietojen käsittelytarkoitus. Jos tutkimusaineistoon yhdistetään toisen rekisterinpitäjän tietoja, tulee hakijan saada käyttö lupa myös tältä rekisterinpitäjältä tai aineiston omistajalta. Käyttö lupa voidaan myöntää vain etukäteen tutkimussuunnitelmalla tai vastaavalla kuvauksella määriteltyjen kysymysten selvittämiseen. Tietojen käyttö on tyypillisesti kertaluonteista ja aineistojen käyttö uusien kysymysten selvittämiseen edellyttää uutta käyttö lupaa.

Tarkastusvirasto kiinnittää huomiota kysymyksen 1 vastauksessa tilastokeskuslain 2 b §:n 4. momentissa olevaan epäselvyyteen koskien tilastokeskuksen oikeutta päättää tietojen luovuttamisesta ja käyttöoikeuden antamisesta valmisaineistoihin, jotka on muodostettu tilastointitarkoitukseen kerätyistä tiedoista tai muun rekisterinpitäjän päätöksellä tutkimuskäyttöä varten saaduista tiedoista. Kohdassa jää epäselväksi, viitataan muun rekisterinpitäjän päätöksellä tutkimuskäytöstä 2 a §:n 3, momentissa tarkoitettuun erilliseen yksilöityyn tutkimus lupaan, vai tarkoitetaan viittauksella sitä, että tilastokeskus sopisi muun rekisterinpitäjän kanssa erikseen valmisaineistojen muodostamisesta ja voisi myöntää näihin käyttö lupia ilman rekisterinpitäjän yksilöityjä lupia. Tarkastusvirasto ehdottaa, että tätä asiaa tulisi vielä selventää.

Valmisaineistoja muodostetaan tilastoaineiston ohella myös raaka-aineistosta. Raaka-aineisto on tiedontoimittajalta vastaanotettua pääosin muokkaamatonta aineistoa, yleensä toisen rekisterinpitäjän ylläpitämää tietoa, jota poimitaan esimerkiksi tietoteknisestä rajapintapalvelusta ja joka voi sisältää puuttuvia tietoja, virheellisiä koodeja ja virheellistä tietoa. Esityksen mukaan nämä jäisivät jatkossakin aineiston käyttäjän tarkistettavaksi ja ratkaistavaksi.

8. Mahdollistaako hallituksen esitys tutkijalle luovutettavien tietojen antamisen suoraan Tilastokeskuksen tutkijapalvelulle, kun tutkijan on tarkoitus käsitellä tietoja tutkijapalvelun etäkäyttöympäristössä?

Tarkastusvirastolla ei ole kantaa asiaan.

9. Edistääkö hallituksen esitys tutkimuksessa hyödyllisen tiedon saamista tutkijoiden käytettäväksi?

Tutkimus- ja aineistopalvelun tehtävän sisällyttäminen tilastokeskuslakiin on hyvä askel sen varmistamiseksi, että tutkimus- ja selvityshankkeet saavat käyttöönsä laadukkaita tilasto- ja

rekisteriaineistoja mahdollisimman pienellä viiveellä sekä kohtuullisilla kustannuksilla. Lakikirjaus ei kuitenkaan itsessään vaikuta aineistojen käsittelyaikoihin, hintoihin tai aineistojen muodostukseen. Mikäli käyttöluopaprosessi, aineistojen käsittely, kuvaaminen ja tietojen säilyttäminen on mahdollista toteuttaa esitetyllä tavalla viivästyksettä ja mikäli palvelun kustannuksien nousuun kiinnitetään erityistä huomiota, lakimuutoksella on mahdollista edistää tutkimuksessa hyödyllisen tiedon saamista tutkijoiden käytettäväksi.

Hallituksen esitysluonnoksessa käsitellään laajasti tilastokeskuksen ylläpitämää SISU-mikrosimulointipalvelua, mutta lakiehdotus ei näyttäisi muuttavan palvelun käyttäjien edellytyksiä. Koska mikrosimulointia kuitenkin käytetään erilaisissa finanssi-, elinkeino-, sosiaali- ja talouspoliittisten toimenpiteiden ja säädösuudistusten vaikutusarvioinneissa, SISU-mikrosimulointipalvelu kuuluisi myös ehdotetun lainsäädännön piiriin. Asiaa voisi selventää säännöskohtaisissa perusteluissa.

Okko Matti
Valtiontalouden tarkastusvirasto

Pasanen Anna-Liisa
Valtiontalouden tarkastusvirasto